

Selecta de sonets de Shakespeare

Líriques de Shakespeare

Traducció de Magí Morera i Galícia

Fundació
Carulla

Editorial
Barcino

Selecta de sonets de Shakespeare
Líriques de Shakespeare

Editorial
Barcino

BH TC

Biblioteca Històrica de Traduccions Catalanes
Volum 1

Consell d'edició de la col·lecció:

Denise Boyer (La Sorbonne - Université de Paris IV), Helena Buffery (University College Cork), Roger Friedlein (Ruhr-Universität Bochum), Enric Gallén, coordinador (Universitat Pompeu Fabra), Jaume Pòrtulas (Universitat de Barcelona), Patrizio Rigobon (Università Ca' Foscari Venezia), Joan Santanach, coordinador (Universitat de Barcelona), i Joan Ramon Veny-Mesquida, coordinador (Universitat de Lleida).

La Biblioteca Històrica de Traduccions Catalanes és una iniciativa de

Càtedra Màrius Torres
d'Estudis sobre Patrimoni Literari Català

Fundació
Carulla

TRILCAT

Amb la col·laboració de

IBC Biblioteca
de Catalunya

I el suport de

 **INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

SELECTA DE SONETS DE SHAKESPEARE
LÍRIQUES DE SHAKESPEARE

Traducció de Magí Morera i Galícia

Estudi introductori de
Dídac Pujol

Editorial Barcino
2016

Aquest volum ha estat elaborat en el marc del projecte FFI2014-54915-P, finançat pel Ministerio de Economía y Competitividad, i també en el del Grup de Recerca Consolidat 2014 SGR 486 de l'AGAUR de la Generalitat de Catalunya.

Primera edició: abril de 2016

© de l'estudi introductori, Dídac Pujol, 2016

© de la traducció, hereus de Magf Morera i Galícia, 2016

Reservats tots els drets d'aquesta edició:

Editorial Barcino, S. A.
Acàcies, 15. 08027 Barcelona
www.editorialbarcino.cat

DL B 9192-2016

ISBN: 978-84-7226-801-2

Edició núm.: 841

Disseny de la coberta: Claudi Usandizaga

Disseny de l'interior i maquetació: El Calaix

Fotocomposició i impressió: Fotoletra, S. A.

TAULA

ESTUDI INTRODUCTORI, de Dídac Pujol	9
1. Els <i>Sonets</i> de Shakespeare	13
2. Magí Morera i Galícia, traductor	17
3. Morera i la tradició sonetística catalana de principis del segle XX	21
4. La llengua dels <i>Sonets</i> de Morera	26
4.1. Els traductors i el català literari de l'època	26
4.2. La llengua de Morera en els <i>Sonets</i>	28
5. La recepció dels <i>Sonets</i> de Morera	31
6. La traducció dels <i>Sonets</i> de Morera	35
7. Errors de numeració en els <i>Sonets</i> de Morera	44
8. Bibliografia	46
 <i>Selecta de sonets de Shakespeare</i> . Facsímil	55
Proemi	
Sonets	
Apèndix	
 «Líriques de Shakespeare». Facsímil	151
Sonets	
 ÍNDIXS DE SONETS I DE PRIMERS VERSOS	177
I. <i>Índex de sonets</i>	177
II. <i>Índex alfabètic de primers versos en anglès</i>	179
III. <i>Índex alfabètic de primers versos en català</i>	181

ESTUDI INTRODUCTORI
Dídac Pujol

*Assist me, some extemporal God of rhyme, for I am
sure I shall turn sonneteer. Devise, wit; write, pen;
for I am for whole volumes in folio.*

William Shakespeare, *Love's Labour's Lost*

*Scorn not the sonnet; critic, you have frowned,
Mindless of its just honours; with this key
Shakespeare unlocked his heart.*

William Wordsworth, «Scorn not the Sonnet»

*Think you, if Laura had been Petrarch's wife,
He would have written sonnets all his life?*

Lord Byron, *Don Juan*

1. ELS *SONETS* DE SHAKESPEARE¹

El sonet és una composició poètica, normalment lírica, amb una llarga tradició en la literatura occidental. Els seus orígens es remunten a principis del segle XIII, a la cort siciliana de Frederic II, amb el poeta Giacomo da Lentini (1210-1260), que en fou l'inventor. Qui en fixà les regles, però, fou Guittone d'Arezzo (1230-1294). Més tard el seguiren Dante (*Vita nuova*, 1295), Petrarca (*Canzoniere*, 1374) i Michelangelo Buonarroti (1475-1564), i d'Itàlia s'expandí, a partir dels segles XV i XVI, a Europa, sobretot a Espanya, França i Anglaterra, i ha estat una forma conreada fins als nostres dies, també en català.²

Pel que fa a la forma, el sonet és un poema de catorze versos, normalment en decasíl·labs o alexandrins (curiosament, el sonet 99 de Shakespeare té quinze versos). Hi ha tres tipus principals de sonet: l'italià o petrarquista (el més usat en la literatura occidental), l'anglès o shakespeareà i el francès. El sonet italià o petrarquista s'organitza en dos quartets i dos tercets, amb l'esquema de rimes

---

¹ Faig constar el meu agraïment a Enric Gallén i a Joan Ramon Veny-Mesquida pels útils comentaris i els múltiples suggeriments de millora que van fer a una versió preliminar d'aquest estudi. Vull expressar també la meua gratitud a Marcel Ortín, que em va posar sobre la pista bibliogràfica de la «batalla del sonet» que tingué lloc a principis del segle XX en la literatura catalana. Finalment, dono les gràcies a Joan Santanach per les seves observacions tant de contingut com de forma.

² Sobre el sonet en la literatura catalana, vegeu més avall l'apartat 3. Per a una visió general del sonet com a forma literària, vegeu les entrades «Sonnet» i «Sonnet sequence» dins Greene 2012: 1318-1322. Una molt bona història del sonet des dels inicis fins al segle XVII és Spiller 1992. Per a un estudi més específic, centrat en l'evolució del sonet en la poesia de Petrarca, Shakespeare i Baudelaire, vegeu Bermann 1988. Cousins & Howarth (2011) repassen la història del sonet, centrant-se en Dante, Petrarca i sobretot en la tradició sonetística anglosaxona des dels inicis fins als nostres dies.

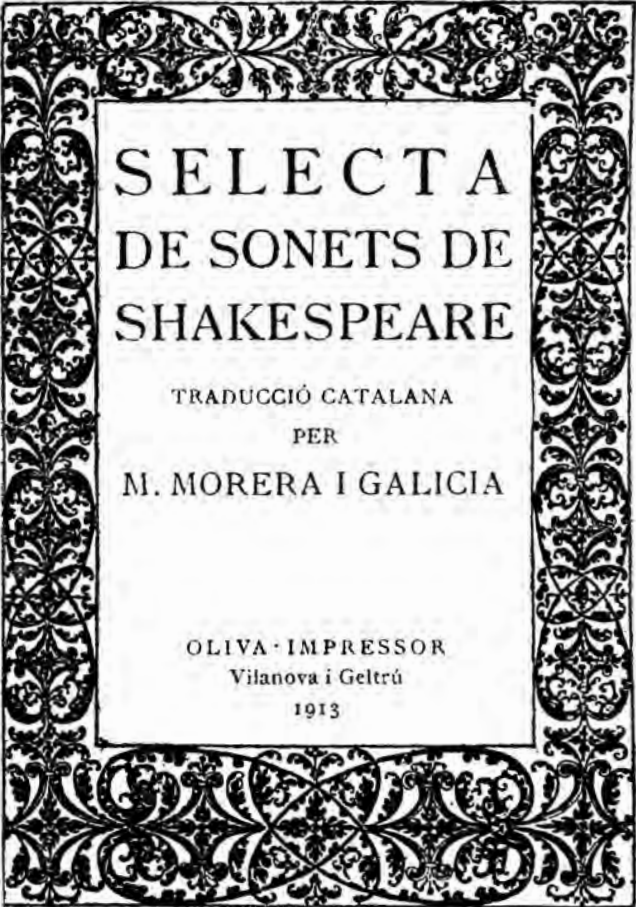
SELECTA DE SONETS DE SHAKESPEARE

Facsimil

M. Móra i Balcia

Selecta de Sonets de Shakespeare

SELECTA
DE SONETS DE
SHAKESPEARE

TRADUCCIÓ CATALANA
PER
M. MORERA I GALICIA

OLIVA · IMPRESSOR
Vilanova i Geltrú
1913

Escut d'armes del
cavaller
Guillem Shakespeare

PROEMI

La sortosa acullida que obtingué, l'any passat, ma traducció catalana de *XXIV Sonets de Shakespeare*, m'ha mogut a proseguir-ne l'amorosa més que feixuga tasca. De dins i de fòra, fins de la mateixa Anglaterra, m'han arribat encoratjaments; rendint-me jo a tots ells de bona gana per a no amagar que só agraït, i també — val a dir-ho — perque'm convidaven a bodes.

Reprenquí, doncs, l'encisador estudi d'aquella joieria de sonets i l'ennoblidora comunió amb l'humaníssim immortal ingeni, fruit de la qual és la *SELECTA* que veus-aquí: essent *selecta* i no traducció en bloc dels sonets del mestre, perque a més de quatre, farcits de *quid-pro-quo* i de jocs de llengua, no hi arribo; perque an alguns els vé la válua d'altres va-

SONETS

Els nombres romans són els de l'ordre en l'edició de Thorpe.
L'asterisc que acompanya a alguns d'ells indica que ja figura-
ren en el follet *XXIV sonets de Shakespeare*, publicat en 1912.

I *

From fairest creatures we desire increase,...

Dels sers més bells en desitjem fillada,
perque la rosa de beutat no mori;
i si al fí's dèu marcir, deixi brostada
d'un tendre hereu que sos encants memori.

Mes tú, de tos grans ulls enamorat,
substancia i llenya de ton propi ardor,
tornes fam ço que fóra sacietat,
i amb tú crudel, t'ets l'enemic pitjor.

Tú que ets ara del món fresc ornament,
i de florida primavera herald,
enterres en ta flor ton gran sement,
i en mesquineses gastes ton cabal.

Tingues pietat del món, o el món, golós,
tú i lo que déus, s'ho engolirà comfós.

APÈNDIX

BREUS NOTES D'INTRODUCCIÓ

A la traducció de

«XXIV sonets de Shakespeare»

Shakespeare constantment, i boi tots els poetes Elisabetans, compongueren el sonet amb tres quartets de rima alterna, deslligats entre si, i dos versos últims rimats apart. Després se tornà, i se segueix fent-lo, a la moda de Petrarca, que, com és prou notori, ha restat la consagrada per a tal genre de composició poètica.

M'he subjectat a la forma shakespiriana, a fi i efecte de que ma temerosa traducció conservi, sisquera, aquest caient extern de l'original.

* * *

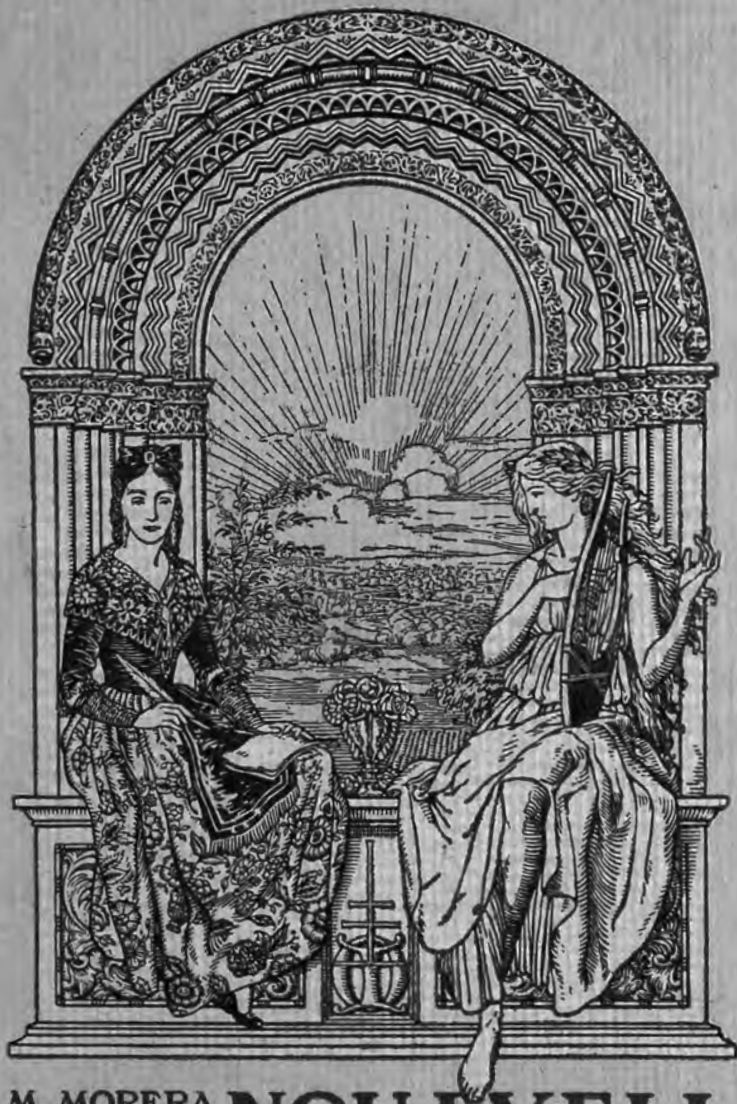
Quàn s'escrigueren els sonets? Molts han volgut fixar-ho, mes no han pogut.

La primera nova que se'n té, de caràcter coetani, retreu d'un passatge del *Palladis Tamia*, de F. Meres (1598), que diu aixís: «L'ànima ingeniosa i dolça d'Ovidi reviu en la llengua de mel del melifluc Shakespeare, com ho atesten els ensucrats (*sugred*) sonets que d'èll coneixen sos particulars amics.»

En 1609 se'n publicà la primera edició, obra de un llibreter de baixa mà, de Londres, Tomàs Thorpe, sens intervenció de l'autor. L'ordre que se'ls hi donà és prou desordenat per a que siga

LÍRIQUES DE SHAKESPEARE

Facsímil

M. MORERA
I GALICIA **NOU I VELL**

OBRES CATALANES DE L'AUTOR

HORES LLUMINOSES. Edició de «Catalana».

XXIV SONETS DE SHAKESPEARE. Edició Oliva de Vilanova.

SELECTA DE SONETS DE SHAKESPEARE. Edició Oliva de Vilanova.

VENUS I ADONIS. Poema. Traducció de Shakespeare, edició de «La Revista».

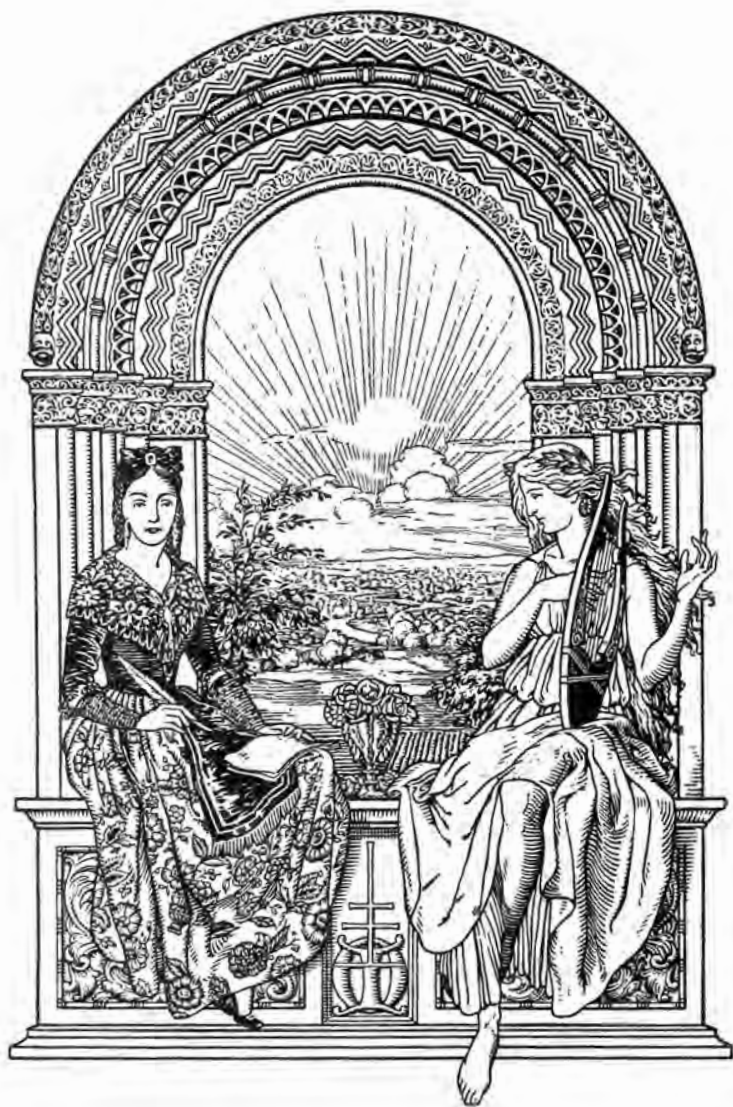
CORIOLÀ. Tragèdia en vers. Traducció de Shakespeare, «Editorial Catalana».

HAMLET. Tragèdia en vers. Traducció de Shakespeare, «Editorial Catalana».

EN PREPARACIÓ

ROMEU I JULIETA. Traducció de Shakespeare, tragèdia estrenada al Teatre Goys per l'Escola Catalana d'Art Dramàtic.

M. MORERA I GALÍCIA

NOU I VELL

VÀRIA

SONETS LONDONENCS

TRADUCCIONS

LÍRIQUES DE SHAKESPEARE

LLEIDATANIES

BARCELONA

OLIVA DE VILANOVA · IMPRESSOR

MCMXXII

Publicació de
ELS AMICS DELS BELLS LLIBRES

Exemplar n.º 59

Biblioteca de Catalunya

Havia existit el propòsit (i fins s'havia anunciat i tot) de publicar una nova edició, considerablement augmentada, del primer llibre català d'En Morera i Galicia; aquesta reimpressió havia de donar a l'autor oportunitat per a revisar acuradament el llenguatge i la grafia d'aquells poemes tan ben batejats *Hores Lluminoses*, lloats per Joan Maragall amb son verb calidíssim en un pròleg que s'anticipava a la fonda i grata emoció que'l llibre desperta en tots sos llegidors. Mes aquest propòsit es deixà de banda — confinant-lo a més llunyana oportunitat, — perquè avui no responia a nostre propòsit editorial, que no troba prou alicient en la reproducció de edicions ja de sobres conegudes, tot i essent-nos grat que l'obra nova s'acompanyi amb quelcom de l'anterior, a fi de que palesi el recull la unitat i continuïtat de l'esperit del poeta fins a través de les traduccions, especialment les shakespirianes, a les que tan bella part hem pogut fer en el present volum. I a tals mires obeeixen el títol i contingut del llibre que ofereixen

Els AMICS DELS BELLS LLIBRES

LÍRIQUES
DE SHAKESPEARE

SONETS

III

Look in thy glass, and tell the face thou viewest :

Mira a l'espill, i digues-li al que hi trovis
que d'emmotllar ta imatge ja és temps aré:
cal que en nova frescor ta faç renovis,
si al món no vols furtrar un goig de mare:

car on és la beutat que refusés
son si de verge a ton conreu d'espós,
o el foll que ser sa tomba pretengués,
occint posteritat—llevor i flors?

Tu ets l'espill de ta mare, i ella en tu
reveu l'abril de sa ditxosa edat,
com tu, pels vidres de ton temps madú,
mal t'arruguis, veuràs ton temps daurat.

Mes si et plaus en l'oblit, mor-te soltè,
i amb tu ta imatge morirà també.

IX

Is it for ear to wet a widow's eye...

Tems mullá uns ulls de vidua sens consol,
i és per ço que 't consumes restant solter?
Doncs si et mors sense fills portarà dol
el món per tu, com sens espòs muller.

Ta vidua serà el món, i es planyerà
que no hagis deixat còpia rera teu,
per poguer, com fan altres, recordâ
la cara de l'espòs en el fill seu.

Escolta'm: ço que 'l pròdig va llençant,
muda lloc, però al món algú en frueix;
mes el bell que es malmet, es va acabant,
i qui el serva sens ús el destrueix.

No té pas pel proïsme el cor pietós,
qui en sí comet un crim tan vergonyós.

ÍNDEXS DE SONETS I DE PRIMERS VERSOS

I. ÍNDEX DE SONETS¹

1. Dels sers més bells en desitgem fillada	S, 29
3. Mira a l'espill i digues-li al que hi trobis	LS, 69
8. Per què, músic, fent música estàs trist?	S, 30
9. Tems mullar uns ulls de vídua sens consol	LS, 70
12. Quan compto els tocs que són del temps la mida	S, 31
17. Qui creurà, temps a vindre, ma cançó	S, 32
18. Et podré comparar a un jorn d'estiu?	LS, 71
20. Rostre de dona amb natural pintura	LS, 72
23. Com actor imperfecte que en l'escena	S, 33
27. Las del treball, demano ansiós al llit	S, 34
29. Quan, del viure i dels homes avorrit	S, 35
30. Quan en silenci al pensament m'acut	S, 36
32. Si veus el jorn, que espero resignat	LS, 73
33. Molts cops he vist el sol, de bell matí	S, 37
35. No sentis ja per ço que has fet més dol	S, 38
37. Com un pare decrepit veu gojós	LS, 74
44. Si ma carn fos de llei de pensament	S, 39
50. Amb quanta de tristor vaig fent camí...!	S, 40
51. Excusant mon amor la poca pressa	S, 41
54. Oh, com més bella la beutat apar	S, 42
55. Ni el marbre, ni els aurífics monuments	LS, 75
57. Què fer, sent vostre esclau, sinó sotjar	S, 43
59. Si res hi ha nou, sinó que tot ço que és	LS, 76

---

¹ Segons ordenació numèrica ascendent, amb la referència a l'obra —*Selecta de sonets de Shakespeare* (S) o «Líriques de Shakespeare» (LS)— i a la pàgina tal com les trobarà el lector en aquesta reproducció facsimilar. Sobre la numeració errònia d'alguns dels sonets en la reproducció facsimilar de Morera, que ja hem corregit en aquest índex i en els dos següents, vegeu l'apartat 7 de l'«Estudi introductor». L'ortografia i la puntuació segueixen les de l'edició modernitzada d'Olívia Gassol i Bellet (Morera i Galícia 2001).

60. Com ones vers la platja pedregosa	S, 44
61. És que ho vols que ta imatge em tingui alçades	S, 45
64. Quan veig la mà del Temps com va desfent	S, 46
66. La pau demano de la mort, cansat	S, 47
68. Mapa és sa galta, doncs, del temps passat	LS, 77
70. Que et bescantin no et fa cap desfavor	S, 48
71. No em portis dol, quan siga jo finat	S, 49
73. El temps de l'any pots contemplar en mi	S, 50
74. Mes no t'apenis; quan m'arribi ja	S, 51
75. Ets per ma pensa com pel viure el pa	S, 52
85. Ma musa silenciosa es manté a part	LS, 78
87. Adéu!, vals massa perquè et tingui jo	S, 53
90. Odià'm, doncs, quan vulguis: mai com ara	S, 54
91. Tal fa gala de llest, tal de ben nat	S, 55
92. Mes fes quant vulguis per llevà't de mi	S, 56
93. Dec viure, doncs, com enganyat marit	S, 57
94. Els que s'abstenen de ferir poguent	S, 58
95. Que dolç i amable fas el fingiment	S, 59
96. Si ta falta és cinisme de jovent	S, 60
97. Quin hivern és estat per mi l'absència	S, 61
98. M'he passat lluny de tu la primavera	S, 62
99. A la tendra viola he dit aixís	S, 63
102. Sembla que no i se m'ha enfortit l'amor	S, 64
105. No en digueu, del que sento, idolatria	S, 65
106. Quan en cròniques veig del temps passat	S, 66
109. Mai diguis que mon cor t'era traïdor	S, 67
111. Queixeu's de ma Fortuna, per favor	S, 68
113. Tinc els ulls al cervell des que us deixí	S, 69
116. No puc creure que hi hagi impediments	S, 70
119. Quants de plors de sirena no he begut	S, 71
121. Val més ser vil que no per vil tingut	S, 72
127. No era bella en l'antic la morenor	LS, 79

128. Música meua: quan et veig polsant	S, 73
129. Pèrdua d'esperit en rauxa vergonyosa	S, 74
130. No té ulls de sol ma dama, ben segur	LS, 80
131. Amb tot i ésser com ets, ets tan tirana	LS, 81
137. Amor cego, què has fet amb els ulls meus	S, 75
138. Quan jura mon amor que m'és fidel	S, 76
140. Sigues prudent com ets crudel; forçar	S, 77
141. No t'aimo pas amb els ulls meus, a fe	S, 78
143. Vet-aquí: com pagesa cobdiciosa	S, 79
144. Dos amors de consol i damnació	S, 80
146. Centre vivent de mon fang pecador	S, 81
147. Mon amor és com febre, sempre ansiosa	S, 82
149. Com pots dir-me, crudel, que no t'estimo	S, 83
154. Un jorn dormia Amor ben ajagut	S, 84

II. ÍNDEX ALFABÈTIC DE PRIMERS VERSOS EN ANGLÈS²

A woman's face with nature's own hand painted	LS, 72
As a decrepit father takes delight	LS, 74
As an unperfect actor on the stage	S, 33
Be wise as thou art cruel, do not press	S, 77
Being your slave, what should I do but tend	S, 43
But be contented when that fell arrest	S, 51
But do thy worst to steal thyself away	S, 56
Canst thou, O cruel, say I love thee not	S, 83
Farewell, thou art too dear for my possessing	S, 53
From fairest creatures we desire increase	S, 29
From you have I been absent in the spring	S, 62
Full many a glorious morning have I seen	S, 37

² L'ortografia i la puntuació segueixen les de l'edició Arden dels *Sonnets* (Duncan-Jones 1997).

How heavy do I journey on the way	S, 40
How like a winter hath my absence been	S, 61
How oft when thou, my music, music play'st	S, 73
How sweet and lovely dost thou make the shame	S, 59
If the dull substance of my flesh were thought	S, 39
If there be nothing new, but that which is	LS, 76
If thou survive my well-contented day	LS, 73
In faith, I do not love thee with mine eyes	S, 78
In the old age black was not counted fair	LS, 79
Is it thy will thy image should keep open	S, 45
It is for fear to wet a widow's eye	LS, 70
Let me not to the marriage of true minds	S, 70
Let not my love be called idolatry	S, 65
Like as the waves make towards the pebbled shore	S, 44
Lo, as a careful housewife runs to catch	S, 79
Look in thy glass, and tell the face thou viewest	LS, 69
Music to hear, why hear'st thou music sadly?	S, 30
My love is as a fever, longing still	S, 82
My love is strengthened, though more weak in seeming	S, 64
My mistress' eyes are nothing like the sun	LS, 80
My tongue-tied Muse in manners holds her still	LS, 78
No longer mourn for me when I am dead	S, 49
No more be grieved at that which thou hast done	S, 38
Not marble, nor the gilded monuments	LS, 75
O, for my sake do you with Fortune chide	S, 68
O how much more doth beauty beauteous seem	S, 42
O never say that I was false of heart	S, 67
Poor soul, the centre of my sinful earth	S, 81
Shall I compare thee to a summer's day?	LS, 71
Since I left you, mine eye is in my mind	S, 69
So are you to my thoughts as food to life	S, 52
So shall I live, supposing thou art true	S, 57

Some glory in their birth, some in their skill	S, 55
Some say thy fault is youth, some wantonness	S, 60
Th'expense of spirit in a waste of shame	S, 74
That thou art blamed shall not be thy defect	S, 48
That time of year thou mayst in me behold	S, 50
The forward violet thus did I chide	S, 63
The little love-god lying once asleep	S, 84
Then hate me when thou wilt, if ever, now	S, 54
They that have power to hurt, and will do none	S, 58
Thou art as tyrannous, so as thou art	LS, 81
Thou blind fool love, what dost thou to mine eyes	S, 75
Thus can my love excuse the slow offence	S, 41
Thus in his cheek the map of days outworn	LS, 77
Tired with all these for restful death I cry	S, 47
'Tis better to be vile than vile esteemed	S, 72
Two loves I have, of comfort and despair	S, 80
Weary with toil, I haste me to my bed	S, 34
What potions have I drunk of siren tears	S, 71
When I do count the clock that tells the time	S, 31
When I have seen by time's fell hand defaced	S, 46
When in disgrace with fortune and men's eyes	S, 35
When in the chronicle of wasted time	S, 66
When my love swears that she is made of truth	S, 76
When to the sessions of sweet silent thought	S, 36
Who will believe my verse in time to come	S, 32

III. ÍNDEX ALFABÈTIC DE PRIMERS VERSOS EN CATALÀ

A la tendra viola he dit aixís	S, 63
Adéu!, vals massa perquè et tingui jo	S, 53
Amb quanta de tristor vaig fent camí...!	S, 40

Amb tot i ésser com ets, ets tan tirana	<i>LS</i> , 81
Amor cego, què has fet amb els ulls meus	<i>S</i> , 75
Centre vivent de mon fang pecador	<i>S</i> , 81
Com actor imperfecte que en l'escena	<i>S</i> , 33
Com ones vers la platja pedregosa	<i>S</i> , 44
Com pots dir-me, crudel, que no t'estimo	<i>S</i> , 83
Com un pare decrepit veu gojós	<i>LS</i> , 74
Dec viure, doncs, com enganyat marit	<i>S</i> , 57
Dels sers més bells en desitgem fillada	<i>S</i> , 29
Dos amors de consol i damnació	<i>S</i> , 80
El temps de l'any pots contemplar en mi	<i>S</i> , 50
Els que s'abstenen de ferir poguent	<i>S</i> , 58
És que ho vols que ta imatge em tingui alçades	<i>S</i> , 45
Et podré comparar a un jorn d'estiu?	<i>LS</i> , 71
Ets per ma pensa com pel viure el pa	<i>S</i> , 52
Excusant mon amor la poca pressa	<i>S</i> , 41
La pau demano de la mort, cansat	<i>S</i> , 47
Las del treball, demano ansiós al llit	<i>S</i> , 34
Ma musa silenciosa es manté a part	<i>LS</i> , 78
Mai diguis que mon cor t'era traïdor	<i>S</i> , 67
Mapa és sa galta, doncs, del temps passat	<i>LS</i> , 77
Mes fes quant vulguis per llevà't de mi	<i>S</i> , 56
Mes no t'apenis; quan m'arribi ja	<i>S</i> , 51
M'he passat lluny de tu la primavera	<i>S</i> , 62
Mira a l'espill i digues-li al que hi trobis	<i>LS</i> , 69
Molts cops he vist el sol, de bell matí	<i>S</i> , 37
Mon amor és com febre, sempre ansiosa	<i>S</i> , 82
Música meua: quan et veig polsant	<i>S</i> , 73
Ni el marbre, ni els aurífics monuments	<i>LS</i> , 75
No em portis dol, quan siga jo finat	<i>S</i> , 49
No en digueu, del que sento, idolatria	<i>S</i> , 65
No era bella en l'antic la morenor	<i>LS</i> , 79

No puc creure que hi hagi impediments	S, 70
No sentis ja per ço que has fet més dol	S, 38
No t'aimo pas amb els ulls meus, a fe	S, 78
No té ulls de sol ma dama, ben segur	LS, 80
Odia'm, doncs, quan vulguis: mai com ara	S, 54
Oh, com més bella la beutat apar	S, 42
Pèrdua d'esperit en rauxa vergonyosa	S, 74
Per què, músic, fent música estàs trist?	S, 30
Quan compto els tocs que són del temps la mida	S, 31
Quan, del viure i dels homes avorrit	S, 35
Quan en cròniques veig del temps passat	S, 66
Quan en silenci al pensament m'acut	S, 36
Quan jura mon amor que m'és fidel	S, 76
Quan veig la mà del Temps com va desfent	S, 46
Quants de plors de sirena no he begut	S, 71
Que dolç i amable fas el fingiment	S, 59
Que et bescantin no et fa cap desfavor	S, 48
Què fer, sent vostre esclau, sinó sotjar	S, 43
Queixeu's de ma Fortuna, per favor	S, 68
Qui creurà, temps a vindre, ma cançó	S, 32
Quin hivern és estat per mi l'absència	S, 61
Rostre de dona amb natural pintura	LS, 72
Sembla que no i se m'ha enfortit l'amor	S, 64
Si ma carn fos de llei de pensament	S, 39
Si res hi ha nou, sinó que tot ço que és	LS, 76
Si ta falta és cinisme de jovent	S, 60
Si veus el jorn, que espero resignat	LS, 73
Sigues prudent com ets crudel; forçar	S, 77
Tal fa gala de llest, tal de ben nat	S, 55
Tems mullar uns ulls de vídua sens consol	LS, 70
Tinc els ulls al cervell des que us deixí	S, 69
Un jorn dormia Amor ben ajagut	S, 84

Val més ser vil que no per vil tingut

S, 72

Vet-aquí: com pagesa cobdiciosa

S, 79